

NUMĂR GRILĂ: 4

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 14 februarie 2022 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuși, în nume propriu:

- a) este întotdeauna anulabil la cererea reprezentatului;
- b) este anulabil la cererea reprezentatului numai în cazul în care cuprinsul contractului nu a fost determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese;
- c) este anulabil la cererea reprezentatului, cu excepția cazului în care reprezentatul a fost împuternicit în mod expres în acest sens sau cuprinsul contractului a fost determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese.

2. Desființarea unui act încheiat cu un minor cu încălcarea regulilor privind capacitatea de exercițiu:

- a) obligă minorul la restituire doar în limita folosului realizat, apreciat la data încheierii actului;
- b) obligă minorul la restituirea integrală a bunului primit în depozit, dacă imposibilitatea restituirii se datorează chiar și celei mai ușoare sale culpe;
- c) poate fi refuzată dacă minorul, cu prilejul încheierii actului anulabil, a exercitat manopere dolosive pentru inducerea în eroare a cocontractantului asupra stării sale de minoritate.

3. Actul juridic este afectat de o condiție rezolutorie dacă prin acesta:

- a) s-a fixat scadența obligației principale la o dată anterioară momentului în care condiția s-ar putea îndeplini;
- b) s-a constituit un drept de suprafață privind edificarea unei construcții, deoarece după împlinirea duratei pentru care a fost constituit dreptul, proprietarul terenului poate să nu reînnoiască acea convenție, ci să invoce accesiunea;
- c) s-a donat un bun, cu condiția ca donatarul să se înscrie la un curs de formare profesională.

4. Dacă la încheierea unui contract de depozit nu s-a realizat predarea bunului care îi forma obiectul, atunci:

- a) contractul este nul absolut, pentru lipsa cauzei;
- b) contractul va fi lipsit de orice efecte juridice dacă părțile l-au calificat greșit, intenția lor fiind de a realiza un schimb;
- c) contractul este anulabil pentru cauza falsă, dacă la data încheierii sale erau îndeplinite condițiile specifice erorii.

5. Cursul prescripției extinctive:

- a) se suspendă pe întreaga durată a negocierilor purtate în scopul rezolvării pe cale amiabilă a neînțelegerilor dintre părți, însă numai dacă acestea au avut loc în ultimele 6 luni înainte de expirarea termenului de prescripție;
- b) începe, atât în caz de eroare, cât și în caz de dol, la data la care a fost cunoscută cauza de nulitate relativă, dar nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului juridic;
- c) în cazul acțiunii privind stabilirea judiciară a termenului pentru restituirea împrumutului de consumație, începe să curgă de la 1 an de la data încheierii contractului.

6. Între A și B s-a încheiat un contract de depozit în data de 1 mai 2012. A s-a angajat să-i plătească lui B la sfârșitul fiecărei luni o sumă de bani, însă nu și-a îndeplinit obligația asumată, astfel că în data de 20 mai 2016 B l-a acționat în instanță, pentru a fi obligat la plata sumelor datorate în baza contractului. În acest caz:

- a) A va putea invoca prescripția dreptului la acțiune al lui B pentru sumele datorate pentru perioada 1 mai 2012 - 20 mai 2013, chiar dacă la data de 15 martie 2016 îi plătitise sumele datorate pentru luna martie 2014;
- b) B va putea pretinde că A a renunțat la prescripția dreptului la acțiune pentru sumele datorate pentru perioada 1 iunie 2012 - 20 mai 2013, dacă la data de 15 martie 2016 A îi plătitise lui B sumele datorate pentru luna mai 2013;
- c) B va putea invoca faptul că o nouă prescripție a început să curgă de la data de 15 martie 2016 cu privire la sumele datorate pentru perioada 1 mai 2012 - 20 mai 2013, ca urmare a faptului că la acea dată A i-a cerut să-i reeșaloneze plata pentru sumele restante aferente acestei perioade.

7. În cazul în care, după respingerea prin decizie definitivă a unei cereri de chemare în judecată, reclamantul a formulat o nouă acțiune care a fost admisă, prescripția se va întrerupe:

- a) de la data introducerii primei cereri de chemare în judecată, dacă a doua cerere este formulată în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a deciziei de respingere;
- b) de la data rămânerii definitive a deciziei de respingere a primei cereri;
- c) de la data introducerii celei de-a doua cereri de chemare în judecată.

8. În data de 10.04.2013, A introduce o acțiune împotriva lui B pentru anularea contractului prin care, la data de 25.02.2010 i-a vândut acestuia o proprietate la un preț mai mic decât jumătate din cel practicat pe piață. În motivare, A invocă faptul că încheierea contractului s-a realizat pe fondul presiunilor pe care B le-a exercitat asupra sa, în condițiile în care până la data de 31.03.2013 B a fost angajatorul său și îl amenința cu demiterea dacă nu este de acord cu încheierea actului în acele condiții. În apărare, B invocă prescripția acțiunii. Instanța va decide:

- a) admiterea excepției, în condițiile în care termenul general de prescripție se socotește de la data încheierii actului;
- b) respingerea excepției, în condițiile în care termenul general de prescripție se socotește de la data încetării amenințărilor;
- c) admiterea excepției, în condițiile în care termenul general de prescripție se socotește de la data descoperirii viciului de consimțământ sau cel târziu la împlinirea a 18 luni de la data încheierii actului.

9. Dacă A este posesorul unui tablou cumpărat la licitația organizată de o cunoscută casă de artă iar B revendică bunul, pretinzând că i-a fost furat în urmă cu x ani, în raport de situația învederată:

- a) A nu va fi obligat la restituire dacă este posesor de bună-credință, chiar dacă acțiunea este formulată în termen de 3 ani de la deposedarea pretinsului proprietar;
- b) A poate reține bunul până la restituirea integrală a prețului de către vânzător, dacă acțiunea este introdusă în 3 ani de la deposedarea pretinsului proprietar;
- c) A poate invoca prescripția dreptului la acțiune, dacă acțiunea este introdusă peste termenul de 3 ani de la pierderea stăpânirii materiale a bunului de către pretinsul proprietar.

10. Dacă în momentul încheierii unui contract exista o disproporție vadită între prestații, se poate cere anularea sa pentru leziune dacă:

- a) partea lezată avea 16 ani la data contractării;
- b) contractul încheiat era o donație;
- c) contractul încheiat era o tranzacție.

11. Întâlnim un termen de prescripție de 1 an (stabilit de lege), în cazul:

- a) Acțiunii posesorii;
- b) Acțiunii negatorii;
- c) Acțiunii în partaj succesoral.

-
- 12. În urma încheierii unui contract de depozit cu B, numitul A a constatat că spațiul conferit deponitorului este impropriu, aspect ce i-a fost ascuns de B la data încheierii contractului, încât va putea pretinde:**
- constatarea nulității contractului încheiat cu B;
 - anularea contractului și obligarea lui B la restituirea prețului numai pentru viitor, dacă bunurile au fost deponate o anumită perioadă;
 - obligarea lui B la plata de daune-interese, chiar dacă înțelege să confirme contractul.
-
- 13. La data de 04.03.2016, A intenționează o acțiune pentru a obține recuperarea unui tablou valoros de la numitul B, precizând că acesta era bunul său propriu. În susținerea cererii, A arată că la data de 12.08.2012 i-a dat acel tablou lui B, fără să fi întocmit însă niciun înscris care să ateste acest fapt. Precizează A că i-a dat tabloului C în schimbul dovezilor pe care acesta își întemeiează amenințarea cu dezvăluirea relației extraconjugale dintre ei. Totodată, arată A că i-a mărturisit soțului său întreaga situație imediat după ce a fost externată din spital, unde a stat în perioada 02.02.2015-28.06.2015. Acțiunea în cadrul căreia cererea de restituire este întemeiată în cazul dat este una:**
- în declararea nulității relative a transferului, însoțită de o cerere de repunere în termenul de prescripție, întemeiată pe spitalizarea lui A în perioada 02.02.2015-28.06.2015;
 - în declararea nulității relative a actului juridic, considerând că termenul de prescripție a început să curgă la data la care A i-a mărturisit soțului său transferul tabloului și motivul acestuia;
 - în constatarea nulității absolute a transferului, cererea fiind astfel imprescriptibilă.
-
- 14. Dacă A și B încheie un contract de vânzare în formă autentică în care convin să treacă un preț mai mic decât cel stabilit prin contractul real încheiat printr-un înscris sub semnătură privată, pentru a se eluda plata taxelor aferente, atunci înțelegerea lor poate fi sancționată cu:**
- inopozabilitatea actului public, actul secret fiind valabil încheiat;
 - nulitatea absolută atât a actului secret, cât și a actului public;
 - nulitatea absolută a actului public autentic și inopozabilitatea actului secret.
-
- 15. Dacă suntem în prezența unei obligații de rezultat:**
- debitorul este ținut să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis;
 - întotdeauna, nu interesează dacă debitorul procură creditorului rezultatul promis;
 - debitorul este ținut să procure creditorului rezultatul promis.
-
- 16. Este exclusă intervenția compensației:**
- atunci când una din datorii își are izvorul într-o sentință pronunțată în materia partajului;
 - când datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat;
 - dacă toate datoriile reciproce sunt exigibile.
-
- 17. Dacă, înainte de acceptarea ofertei, ofertantul devine incapabil ori decedează:**
- acceptarea ofertei este valabilă, producând efecte juridice;
 - oferta este lovită de nulitate absolută;
 - oferta devine caducă, iar acceptarea ei, chiar în termen, devine fără efect.
-
- 18. Proprietatea este anulabilă:**
- atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate absolută;
 - atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate relativă;
 - dacă rezultă dintr-un act juridic lovit de nulitate absolută.
-
- 19. Răspunderea civilă se întemeiază:**
- pe ideea nepedepsirii celui ce a săvârșit o faptă ilicită, incriminată de lege ca infracțiune penală;
 - pe ideea reparării unui prejudiciu adus unui subiect de drept;
 - pe principiul legalității incriminării.

-
- 20. Într-o acțiune în revendicare mobilă, pârâtul nu este îndreptățit să invoce art. 937 alin 1. C.Civil dacă reclamatul - proprietar a pierdut stăpânirea bunului fiind victima infracțiunii de:**
- abuz de încredere;
 - înșelăciune;
 - tâlharie.
-
- 21. În domeniul contractelor sinalagmatice, constituie efecte specifice:**
- nulitatea absolută și nulitatea relativă;
 - excepția de neexecutare a contractului, rezoluțiunea (rezilierea) și riscul contractului;
 - caducitatea și inopozabilitatea.
-
- 22. Proprietarul fondului aservit poate folosi:**
- acțiunea confesorie pentru apărarea dreptului său;
 - acțiunea negatorie de servitute;
 - acțiunea în revendicare mobilă.
-
- 23. Joncțiunea posesiilor este posibilă dacă:**
- detenția precară este unită cu posesia;
 - cel care invocă joncțiunea este un succesor în drepturi al autorului;
 - transmiterea posesiei de la posesorul precedent la cel actual are loc în temeiul unui act juridic lovit de nulitate absolută.
-
- 24. Acțiunea posesorie:**
- este o acțiune personală;
 - apară starea de fapt a posesiei, fără a pune în discuție însuși dreptul asupra lucrului;
 - este o acțiune petitorie.
-
- 25. În cesiunea de creanță:**
- în toate cazurile, este necesar acordul debitorului cedat;
 - este suficientă încheierea unei convenții între creditorul cedent și cesionar;
 - în mod obligatoriu, debitorul trebuie să fie prezent la locul încheierii convenției între creditorul cedent și cesionar.
-
- 26. Bunurile, care formează obiectul dreptului de proprietate publică a statului:**
- nu pot fi posedate de terți achizitori;
 - au același regim juridic ca și bunurile proprietate privată a statului, sub aspectul imprescriptibilității;
 - nu pot fi urmărite de creditori pentru realizarea creanței lor.
-
- 27. În cazul în care moștenirea legală a lui D a fost acceptată de M, mama defunctului, F, fratele bun al defunctului, și Fu, fratele uterin al defunctului:**
- M va culege 4/16, F va culege 9/16, iar Fu 3/16;
 - M va culege 1/3, iar F va culege mai mult decât Fu;
 - M va culege 1/4, iar F va culege tot atât cât Fu.
-
- 28. Echivalentul folosinței capitalului în cadrul contractului de împrumut:**
- trebuie să fie stabilit întotdeauna în bani;
 - poate fi stabilit și în alte prestații decât bani;
 - trebuie să poarte denumirea de dobândă, sub sancțiunea recalificării juridice a contractului încheiat.
-
- 29. În cazul în care s-au vândut și alte bunuri decât acela supus preempțiunii, dar care nu puteau fi despărțite de acesta fără să îl fi păgubit pe vânzător, exercitarea dreptului de preempțiune:**
- nu se poate face decât dacă preemtorul consemnează prețul stabilit pentru toate bunurile vândute;
 - se face prin pretinderea de către vânzător de la preemtor numai a unei părți proporționale din prețul vânzării;
 - se exercită în condițiile Codului de procedură civilă.

30. În privința îmbunătățirilor făcute de locatar:

- a) acesta nu poate invoca, în niciun caz, dreptul de retenție;
- b) acesta poate fi îndreptățit să primească despăgubiri de la locator;
- c) locatarul are dreptul de a păstra lucrările adăugate și autonome efectuate asupra bunului pe durata locațiunii.

31. Nedemnitățile judiciare:

- a) poate fi declarată de către notarul public;
- b) poate fi declarată, pe cale de acțiune, în termen de 6 (șase) luni de la data deschiderii moștenirii;
- c) poate fi declarată în cazul succesibilului care, cu rea-credință, a alterat testamentul defunctului.

32. Poate fi reprezentat succesoral:

- a) soțul nedemn, de către proprii săi copii;
- b) fratele nedemn al defunctului de către fiul acestui frate, chiar dacă acesta din urmă a renunțat la moștenirea tatălui său;
- c) unchiul precedat al defunctului de către fiul său.

33. Contractul încheiat de reprezentant în limita puterilor conferite, atunci când terțul contractant nu cunoștea și nici nu ar fi trebuit să cunoască faptul că reprezentantul acționa în această calitate:

- a) îi obligă întotdeauna numai pe reprezentant și pe terț;
- b) nu îi obligă, în principiu, nici pe reprezentant, nici pe terț;
- c) îi obligă, în principiu, numai pe reprezentant și pe terț.

34. Cota succesorală a soțului supraviețuitor este de:

- a) trei sferturi din moștenire, dacă vine în concurs fie cu ascendenții ordinari, fie cu colateralii privilegiați ai defunctului;
- b) trei sferturi din moștenire, dacă vine în concurs fie cu ascendenții ordinari, fie cu colateralii ordinari ai defunctului;
- c) o jumătate din moștenire, dacă vine în concurs fie cu ascendenții ordinari, fie cu colateralii ordinari ai defunctului.

35. Dacă defunctul a lăsat un legat cu titlu universal fiului său, după ce acesta din urmă a fost condamnat pentru complicitate la tentativa de omor asupra propriului frate:

- a) nu poate opera nedemnitățile de drept întrucât calitatea de complice în care a fost săvârșită fapta nu atrage această consecință;
- b) intervin efectele nedemnității de drept;
- c) nedemnul este înlăturat doar de la moștenirea legală, întrucât pentru moștenirea testamentară a operat iertarea tacită.

36. Efectele vânzării cu opțiune de răscumpărare se stabilesc potrivit dispozițiilor privitoare la:

- a) condiția suspensivă;
- b) condiția rezolutorie;
- c) vânzarea cu rezerva proprietății.

37. Comodatarul are dreptul să îi fie rambursate cheltuielile:

- a) pe care le-a făcut pentru a folosi bunul;
- b) pentru lucrările necesare asupra bunului, atunci când comodantul, înștiințat în prealabil, nu s-a opus efectuării lor;
- c) pentru lucrările necesare asupra bunului, atunci când comodantul, înștiințat în prealabil, s-a opus efectuării lor.

38. Reducțiunea liberalităților excesive:

- a) nu se poate realiza prin bună învoială, în cadrul procedurii succesoriale notariale, ci doar pe cale judiciară;
- b) poate fi cerută numai de către moștenitorii rezervatari, de succesorii lor, precum și de creditorii chirografari ai moștenitorilor rezervatari;
- c) operează în privința donațiilor în mod succesiv, în ordinea inversă a datei lor, începând cu cea mai veche.

39. Intră în sfera condițiilor pentru exercitarea acțiunii civile:

- a) interesul, cauza, capacitatea procesuală și calitatea procesuală;
- b) capacitatea procesuală;
- c) orice interes actual sau viitor.

40. Este incompatibil absolut judecătorul care:

- a) este tutore al uneia dintre părți;
- b) a semnat sentința, în calitate de grefier, într-o fază procesuală anterioară a cauzei;
- c) a fost arbitru în aceeași pricină.

41. Probele:

- a) nu pot fi administrate întotdeauna și după începerea dezbaterilor asupra fondului cauzei;
- b) nu pot fi administrate dacă pârâtul nu este prezent, chiar dacă procedura de citare față de acesta este legal îndeplinită;
- c) pot fi solicitate exclusiv prin cererea de chemare în judecată, respectiv întâmpinare.

42. În cazul unei divergențe de opinii:

- a) dezbaterile vor fi reluate asupra punctelor rămase în divergență;
- b) cauza se amână până când judecătorii ajung la consens;
- c) judecătorii cauzei nu pot reveni asupra părerilor lor, care au pricinuit divergența.

43. Excepția lipsei calității procesuale active:

- a) trebuie unită cu fondul pentru a putea fi soluționată;
- b) este o excepție de fond, absolută și peremptorie;
- c) poate fi invocată numai de pârât și de instanță, din oficiu.

44. Excepțiile de procedură:

- a) pot fi unite cu fondul, atunci când au caracter peremptoriu;
- b) având întotdeauna caracter dilatoriu, este necesară rezolvarea lor mai înainte de a se intra pe fondul cauzei;
- c) sunt diferite de apărările pe fondul cauzei.

45. Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești privește:

- a) doar dispozitivul hotărârii;
- b) numai considerentele hotărârii;
- c) dispozitivul, precum și considerentele pe care acestea se sprijină.

46. Încheierea prin care instanța a dispus suspendarea judecării pricinii:

- a) nu este supusă niciunei căi de atac;
- b) poate fi atacată cu recurs și dacă tribunalul a dispus suspendarea apelului pentru neîndeplinirea obligațiilor stabilite în sarcina apelantului;
- c) poate fi atacată cu recurs în mod separat, în termen de 15 zile de la pronunțare.

47. Reprezentarea legală intervine:

- a) în cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă și al persoanelor puse sub interdicție;
- b) în cazul persoanelor fizice lipsite de capacitate de exercițiu (minorii sub 14 ani și cei puși sub interdicție judecătorească);
- c) numai în cazul minorilor sub 14 ani.

48. Perimarea nu operează:

- a) dacă fără vina părții, cererea nu a ajuns încă la instanța competentă să o judece;
- b) în cazul incapacabililor;
- c) în cazul acțiunilor imprescriptibile.

49. Dacă acțiunea civilă este pornită de procuror, titularul dreptului la care se referă acțiunea:

- a) poate modifica, în condițiile legii, cererea de chemare în judecată;
- b) nu poate cere continuarea judecării în cazul în care procurorul își retrage cererea;
- c) nu poate exercita calea de atac împotriva hotărârii, în lipsa exercitării ei de către procuror.

50. Coparticiparea procesuală obiectivă este o consecință a:

- a) admiterii excepției litispendenței;
- b) respingerii excepției lipsei calității procesuale pasive;
- c) admiterii excepției de conexitate, atunci când părțile nu sunt aceleași în toate cererile.

51. Nu este adevărat că:

- a) amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie;
- b) amenda încasată anterior grațierii se restituie;
- c) de lege lata amenda se stabilește potrivit sistemului zilelor-amendă.

52. Din punctul de vedere al tratamentului penal aplicabil:

- a) participația proprie intenționată se sancționează în baza sistemului diversificării legale de pedeapsă;
- b) în cazul unei infracțiuni intenționate, tentativa incriminată/pedeptibilă se sancționează în baza sistemului parificării legale de pedeapsă;
- c) actele de pregătire incriminate ca infracțiuni autonome se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege.

53. Atât în cazul:

- a) pedepsei detențiunii pe viață, cât și al pedepsei închisorii, se poate dispune publicarea hotărârii definitive de condamnare;
- b) pedepsei detențiunii pe viață, cât și al pedepsei închisorii, se poate dispune pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi;
- c) pedepsei amenzii, cât și al pedepsei închisorii, se poate dispune pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi.

54. Prezintă caracter facultativ:

- a) acceptarea beneficiului grațierii individuale de către condamnatul major pentru care cererea de grațiere a fost formulată de către terțe persoane (spre exemplu: membrii familiei);
- b) acceptarea beneficiului grațierii colective de către un condamnat major, indiferent dacă grațierea se manifestă în acest caz sub formă de reducere sau remitere a pedepsei, ori comutare a acesteia;
- c) acceptarea beneficiului amnistiei de către un condamnat major, dar numai dacă aceasta se manifestă sub formă de amnistie postcondamnatorie.

55. Este adevărat că:

- a) pedeapsa complementară a publicării hotărârii definitive de condamnare este obligatorie atunci când legea o prevede expres pentru infracțiunea comisă;
- b) persoana față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei nu este supusă niciunei decăderi, interdicții sau incapacități ce ar putea decurge din infracțiunea săvârșită;
- c) suspendarea executării pedepsei sub supraveghere produce efecte asupra executării măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărâre.

56. De lege lata, se prevede expres că:

- a) în caz de pluralitate de infracțiuni comise de persoana fizică majoră, când s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natură diferită, acestea se aplică alături de pedeapsa principală;
- b) în caz de pluralitate de infracțiuni comise de persoana fizică majoră, când s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură, dar cu un conținut diferit, se aplică cea mai severă dintre acestea;
- c) în caz de pluralitate de infracțiuni comise de persoana fizică majoră, când s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut, se cumulează durata lor.

57. Spre deosebire de:

- a) forma de vinovăție penală a intenției directe, în cazul culpei simple are loc neprevăderea rezultatului faptei, deși acesta trebuia sau putea să fie prevăzut;
- b) cauza de neimputabilitate reprezentată de cazul fortuit, starea de necesitate este o cauză justificativă, însă ambele cauze produc efecte in rem;
- c) forma de participație penală a complicității prin promisiune (după caz: complicitate materială sau morală, anterioară sau concomitentă), instigarea este întotdeauna o formă morală și anterioară de participație penală.

58. Spre deosebire de:

- a) degradarea civică, degradarea militară cunoaște atât un regim obligatoriu de dispunere, cât și (după caz) unul facultativ;
- b) circumstanțele generale agravante, în cazul circumstanțelor atenuante există împrejurări care se referă și la conduite postdelictuale;
- c) concursul circumstanțelor generale atenuante, concursul circumstanțelor generale agravante produce efecte succesive, fără a se depăși însă maximul general al pedepsei.

59. Este adevărat că:

- a) fapta (prevăzută de legea penală) constând într-o inacțiune constituie infracțiune fie că este săvârșită cu intenție, fie din culpă;
- b) momentul consumării unei infracțiuni de durată este plasat ulterior momentului epuizării, acesta din urmă fiind apreciat momentul săvârșirii faptei penale;
- c) tentativa constă în punerea în executare a intenției (directe sau indirecte) de a săvârși infracțiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul.

60. Nu este adevărat că:

- a) infracțiunea este fapta prevăzută de o lege, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o, constituind singurul temei al răspunderii penale;
- b) din punct de vedere subiectiv, o incriminare complexă poate fi caracterizată, după caz, de forma de vinovăție a intenției, culpei sau intenției depășite;
- c) indiferent de forma pe care o îmbracă (imperfectă sau perfectă), tentativa nu este posibilă în cazul unei infracțiuni de obicei.

61. Sub aspectul naturii juridice:

- a) conduita bună a infractorului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal constituie o circumstanță atenuantă generală legală;
- b) atât recidiva cât și infracțiunea continuă reprezintă stări generale de agravare a pedepsei;
- c) săvârșirea infracțiunii în vederea obținerii unui folos patrimonial nu constituie o circumstanță de agravare facultativă a răspunderii penale.

62. Prezintă caracter obligatoriu:

- a) ca la stabilirea numărului de zile-amendă instanța să țină cont de criteriile generale de individualizare a pedepselor, în timp ce pentru individualizarea sumei corespunzătoare unei zile-amendă există alte criterii (speciale) de care se ține cont;
- b) atât reținerea ca circumstanță agravantă a împrejurării săvârșirii infracțiunii de către o persoană care a profitat de situația prilejuită de către o calamitate, de starea de asediu ori de urgență, cât și agravarea pedepsei ca urmare a reținerii acesteia;
- c) înlocuirea cu amenda a pedepsei închisorii prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, în cazul în care aceasta a fost comisă cu reținere de circumstanțe generale atenuante în concurs cu o cauză specială de reducere a pedepsei.

63. Este adevărat că:

- a) se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei chiar dacă infractorul a mai beneficiat de aplicarea acestei instituții în ultimi doi ani anterior datei comiterii infracțiunii pentru care este judecat;
- b) în cazul revocării amânării aplicării pedepsei pe motiv de comitere a unei noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere, va exista un concurs de infracțiuni;
- c) amnistia (fie proprie, fie improprie) are ca efect ori înlăturarea în totul sau în parte a pedepsei aplicate, ori comutarea acesteia în alta mai ușoară (ca specie).

64. În legătură cu unitatea infracțiunii continuate (ținând cont de definiția legală), instanța de contencios constituțional a statuat că:

- a) sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv”, din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. 1 Cod penal, este neconstituțională;
- b) sintagma „dar în realizarea aceleiași rezoluții”, din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. 1 Cod penal, este neconstituțională;
- c) dispozițiile art. 35 alin.1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care pluralitatea de acțiuni sau inacțiuni nu reprezintă o pluralitate reală de infracțiuni.

65. Sub aspectul naturii juridice:

- a) desistarea și împiedicarea săvârșirii infracțiunii sunt cauze de impunitate a autorului unei tentative pedepsibile, care îmbracă forma imperfectă;
- b) formele unității legale de infracțiune, cu excepția infracțiunii continuate, nu reprezintă (și) cauze generale de agravare a răspunderii penale;
- c) cauzele de neimputabilitate sunt cauze care înlătură răspunderea penală pentru fapta penală comisă sub imperiul acestora.

66. Nu este posibil (în nicio situație):

- a) ca eroarea de drept penal să excludă caracterul infracțional al faptei;
- b) ca o faptă prevăzută de legea penală să fie incriminată doar în baza intenției, iar nu și a culpei;
- c) ca excesul neimputabil de legitimă apărare să atragă atenuarea răspunderii penale pentru fapta comisă.

67. Prezintă caracter obligatoriu:

- a) luarea măsurilor de siguranță în cazul constatării comiterii unei fapte prevăzute de legea penală, nejustificată, faptă ce nu constituie infracțiune;
- b) nereținerea ca circumstanță generală agravantă sau ca element circumstanțial agravant a stării, situației sau împrejurării pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârșirii infracțiunii;
- c) considerarea ca fiind momentul de săvârșire a unei infracțiuni continue, data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

68. În Partea generală a Codului penal român în vigoare:

- a) este înscrisă o prezumție relativă în materia legitimei apărări;
- b) există prevederi exprese referitoare la săvârșirea infracțiunii omisive prin comisiune;
- c) sunt prevăzute actele de pregătire incriminate prin asimilare cu tentativa.

69. Sumele de bani date cu titlu de împrumut :

- a) nu pot constitui obiect material pentru infracțiunea de abuz de încredere;
- b) constituie obiect material pentru abuz de încredere numai dacă în contract a fost stipulată obligația restituirii aceleiași sume;
- c) debitorul are obligații alternative.

70. La infracțiunea constând în însușirea bunului găsit, acțiunea penală se pune în mișcare:

- a) și din oficiu;
- b) la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) din oficiu.

71. Subiect activ la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, poate să fie:

- a) numai persoana care emite respectivul înscris sub semnătură privată;
- b) orice persoană;
- c) un funcționar public.

72. Cazurile în care furtul se pedepsește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, prevăzute de art. 231 Cod penal, sunt enumerate:

- a) alternativ și limitativ;
- b) exemplificativ;
- c) cumulativ.

73. Infracțiunea constând în influențarea declarațiilor poate să fie reținută, numai dacă:

- a) încercarea de influențare a declarațiilor este însușită și urmată de declarații neadevărate;
- b) prin încercarea de influențare a declarațiilor, persoana față de care se realizează este determinată să dea declarații neadevărate;
- c) se realizează față de orice persoană, indiferent de calitatea acesteia.

74. Gestiunea frauduloasă poate să fie săvârșită:

- a) de orice funcționar public;
- b) numai de către un gestionar sau administrator;
- c) de orice persoană.

75. Infracțiunea de omor, art. 188 Cod penal, poate să fie săvârșită:

- a) numai cu intenție directă;
- b) prin acțiune sau inacțiune;
- c) numai prin acțiune.

76. Fapta de viol săvârșită asupra victimei, urmată de uciderea acesteia de către inculpat prin asfixie mecanică, prin obstrucția căilor respiratorii superioare, pentru ca victima să nu țipe și bănuind că a fost recunoscut de aceasta, constituie:

- a) infracțiunea de viol în concurs real cu infracțiunea de omor calificat, referitoare la omorul comis pentru a înlesni sau ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
- b) infracțiunea de viol care a avut ca urmare moartea victimei;
- c) infracțiunea de viol în concurs formal cu infracțiunea de omor calificat, referitoare la omorul comis pentru a înlesni sau ascunde săvârșirea altei infracțiuni.

77. Fapta inculpatului de a sustrage bunuri, urmată de folosirea unui spray paralizant împotriva unui polițist aflat în exercițiul funcției, pentru a-și asigura scăparea, constituie:

- a) tâlhărie în formă calificată;
- b) tâlhărie în formă calificată, în concurs real cu infracțiunea de ultraj;
- c) tâlhărie în formă calificată, în concurs formal cu infracțiunea de ultraj.

78. Traficul de influență, se realizează:

- a) prin acțiuni sau inacțiuni;
- b) de orice persoană;
- c) pentru a determina funcționarul la o conduită comisivă.

79. La infracțiunea de obstrucționare a justiției, subiect activ poate să fie:

- a) numai persoana față de care se desfășoară urmărirea penală;
- b) orice persoană care are interes în cauză;
- c) orice persoană.

80. Pentru existența infracțiunii de ultraj, este necesar funcționarul public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat:

- a) să își fi îndeplinit atribuțiile de serviciu în limitele competențelor legale;
- b) să se fi aflat în timpul programului de lucru;
- c) să se fi aflat la sediul autorității în care își desfășoară activitățile.

81. În cazul infracțiunii constând în lovirea sau alte violențe, urmarea imediată se dovedește:

- a) prin certificat medical;
- b) prin certificat medico legal;
- c) prin orice mijloc legal de probă.

82. Infracțiunea constând în rele tratamente aplicate minorului, art. 197 Cod penal, poate să fie săvârșită:

- a) numai de către părinți;
- b) de către părinți ori de către tutore, curator sau îngrijitor;
- c) și de orice persoană în grija căreia se află minorul .

83. În situația în care, inculpatul a săvârșit un număr de 20 de furturi într-o perioadă de 10 luni, toate prin efracție, în timpul nopții, din magazine diferite, situate în aceeași localitate, se va reține:

- a) un concurs real, format din tot atâtea infracțiuni;
- b) furtul în formă continuată;
- c) furtul în formă continuă.

84. Înlesnirea evadării constituie:

- a) o formă de complicitate la evadare, incriminată ca faptă distinctă;
- b) prin modalitățile faptice, ceva mai puțin decât o formă de complicitate la evadare, incriminată însă ca faptă distinctă;
- c) prin modalitățile faptice, ceva mai mult decât o formă de complicitate la evadare, incriminată însă ca faptă distinctă.

85. În faza de judecată, schimbarea încadrării juridice dată prin rechizitoriu faptei ce face obiectul judecății se poate realiza:

- a) Doar la cererea procurorului ce a emis rechizitoriu;
- b) Doar cu încuviințarea procurorului ierarhic superior ce a verificat sub aspectul legalității și temeiniciei acel rechizitoriu;
- c) Doar printr-o hotărâre judecătorească ce nu soluționează fondul cauzei.

86. În situația în care într-o cauză penală există un inculpat aflat în arest la domiciliu, atunci:

- a) Judecata se va desfășura obligatoriu în ședință nublică;
- b) Judecata se va face de urgență și cu precădere, termenele de judecată fiind de regulă de 7 zile;
- c) Asistența juridică a inculpatului nu este obligatorie dacă acesta este major.

87. Constituie caz de nulitate absolută:

- a) încălcarea dispozițiilor legale cu privire la citarea martorului în faza de urmărire penală;
- b) lipsa de asistență juridică pentru reprezentantul legal al părții civile minore;
- c) neparticiparea grefierului la ședința de judecată în procedura de cameră preliminară.

88. În cazul probelor derivate din probele obținute prin tortură:

- a) operează sancțiunea inadmisibilității;
- b) operează sancțiunea decăderii;
- c) operează sancțiunea excluderii.

89. În procedura acordului de recunoaștere a vinovăției:

- a) instanța de judecată nu este sesizată prin rechizitoriu;
- b) competența de a judeca cererea de confirmare a acordului aparține curții de apel sau ÎCCJ;
- c) confirmarea acordului se realizează prin decizie definitivă.

90. Amânarea aplicării pedepsei:

- a) Nu poate fi dispusă de procuror;
- b) Poate fi aplicată și inculpatului minor;
- c) Presupune obligativitatea constatării săvârșirii faptei, indiferent dacă aceasta constituie sau nu infracțiune.

91. Asistența juridică a inculpatului:

- a) nu este obligatorie dacă acesta este supus măsurii de siguranță a internării medicale, dar într-o altă cauză;
- b) este obligatorie în cursul judecării în ipoteza în care acesta este acuzat de comiterea unei tentative pedepsibile la o infracțiune sancționată - în forma tip (consumată) - cu pedeapsa închisorii între 1 și 7 ani;
- c) nu este obligatorie pentru inculpatul minor în ipoteza în care, la audierea acestuia, este prezent unul dintre părinții săi.

92. În procedura de confirmare a redeschiderii urmăririi penale:

- a) Competența de soluționare a cererii de redeschidere aparține judecătorului de drepturi și libertăți;
- b) Citarea persoanei vătămate nu este obligatorie;
- c) Neprezentarea persoanelor legal citate împiedică judecarea cererii de confirmare, fiind obligatorie prezența acestora.

93. Poate fi avocat al suspectului:

- a) o rudă de gradul al V-lea cu judecătorul de drepturi și libertăți;
- b) cel care a participat în aceeași cauză ca judecător de drepturi și libertăți;
- c) un inculpat din aceeași cauză.

94. În cazul termenului procedural pe zile:

- a) nu operează sancțiunea decăderii;
- b) nu poate fi prorogat;
- c) poate fi dilatoriu.

95. Nulitatea absolută:

- a) nu poate fi invocată de procuror în faza de urmărire penală;
- b) poate fi invocată, în cursul fazei de urmărire penală, și din oficiu;
- c) nu presupune existența vreunei vătămări.

96. Aplicarea sancțiunii inadmisibilității în cursul judecării:

- a) poate privi și cereri formulate de un martor;
- b) nu poate privi cereri formulate de procuror;
- c) este condiționată de dovedirea existenței unei vătămări procesuale din partea celui ce o invocă.

97. Termenul:

- a) de 24 de ore pentru care se poate dispune reținerea suspectului este un termen procedural;
- b) de 48 de ore pentru exercitarea căii de atac a contestației împotriva încheierilor privind măsurile preventive, dacă se împlinește în cursul zilei de duminică, nu va fi prorogat până la finalul următoarei zile lucrătoare ce urmează;
- c) de 20 de zile stabilit de judecătorul de cameră preliminară pentru formularea de cereri și excepții relativ la obiectul procedurii de cameră preliminară este de decădere.

98. La primul termen de judecată la instanța de fond (prima instanță):

- a) Este obligatorie citarea persoanei vătămate cu mențiunea că se poate constitui parte responsabilă civilmente până la începerea dezbaterilor;
- b) Este obligatorie citarea inculpatului cu mențiunea că poate să solicite judecata în lipsă;
- c) Judecata se poate desfășura chiar dacă martorul nu este legal citat ori procedura de citare cu acesta nu este legal îndeplinită.

99. Dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal în caz de retragere a plângerii penale prealabile (conform art.18 C.proc.pen.) și instanța constată că nu sunt incidente vreunul din cazurile de achitare, atunci va dispune față de acesta:

- a) Încetarea procesului penal;
- b) Renunțarea la aplicarea pedepsei;
- c) Condamnarea - doar în măsura în care constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există și a fost săvârșită de inculpat.

100. Dacă într-o cauză penală sunt mai mulți inculpați:

- a) Aceștia nu pot fi ascultați decât unul în prezența celorlalți;
- b) Asistența juridică a acestora de către același avocat este interzisă;
- c) Se poate încheia acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat acord.